

گفت‌وگو با حسین بادامکی به بهانه سالروز قهرمانی دراماتیک پرسپولیس در لیگ هفتم

سورپرایز آقاکریم در کنسرت صدهزار نفری

گزارش

محمدقرآگزلو ■ @Mohammadghara04

۱۲ سال از آن قهرمانی تاریخی و دراماتیک گذشت. دیروز ۲۸ اردیبهشت مصادف با سالروز دومین قهرمانی پرسپولیس در لیگ برتر بود؛ اتفاقی که با توجه به کسر ۶ امتیاز از آن تیم، حاشیه‌هایی که در تیم ایجاد شد، بازی با سپاهان در روز پایانی که عملاً حکم فینال کل فصل را پیدا کرده بود و البته با گل دقیقه ۹۶ سپهر حیدری در تاریخ فوتبال ایران و ذهن هواداران پرسپولیس ماندگار شد. حسین بادامکی یکی از بازیکنان آن تیم قهرمان بود که حالا بعد از کنار گذاشتن فوتبال در مشهد آکادمی فوتبال راه‌اندازی کرده، اما به‌خاطر کرونا خانه‌نشین شده.

این روزها بحث برگزار شدن یا نشدن لیگ بین پرسپولیس و دیگر تیم‌های لیگ دوقطبی پرسروصدایی راه انداخته. البته در بین همان تیم‌ها هم یکسری بازیکن و مربی معتقدند لیگ باید دنبال شود. نظر تو چیست؟

طبیعی است. بالاخره هرکسی نظری دارد، اما باید ببینیم چه اتفاقی می‌تواند برای فوتبال‌مان مثبت باشد و ضرر نزند. اگر فوتبال شروع شود باید یکسری تمهیدات را درنظر بگیرند و خیلی کارها انجام شود؛ یعنی مسائل زیادی باید رعایت شود تا سلامتی هیچ‌کس به خطر نیفتد. با این وجود اگر قرار است مسابقات را تعطیل اعلام کنند هم باید قهرمان مشخص شود؛ هم تیم‌های سقوط‌کننده و هم تیم‌هایی که از لیگ یک صعود می‌کنند. یعنی نمی‌شود لیگ را تعطیل کرد و هیچی به هیچی. در کشورهایی هم که لیگ تعطیل شده قهرمان اعلام شده. به هر حال باید بگویم بدون فوتبال انگار زندگی مایک چیزی کم دارد و دیگر لطف و صفای قبل نیست. این مسئله شرایط را بخصوص برای بازیکنان خیلی سخت کرده چون آنها به حضور در تمرین عادت داشتند والان نمی‌توانند تمرین کنند.

بحث دیگری که وجود دارد این است که اگر نتوانیم ادامه این فصل را برگزار کنیم شاید نتوانیم فصل آینده را هم برگزار کنیم، چون مشخص نیست سه چهار ماه بعد شرایط برای برگزاری مسابقات بهتر از امروز باشد. آن وقت اگر یک سال، یک سال و نیم دور از فوتبال باشیم لطمات بیشتری به جامعه فوتبال و رسانه زده نمی‌شود؟

دقیقاً همین است. مگر الان واکسن این ویروس کشف شده؟ این خیلی زمان‌براست و بعید می‌دانم کمتر از دوسه سال طول بکشد. به‌نظر من نمی‌شود در این زمان فوتبال را تعطیل کرد. الان شما ببینید فقط ورزش و فوتبال است که تعطیل شده و بقیه امور به روال عادی انجام می‌شوند. متأسفانه در کشور ما انجام یکسری کارها خیلی سخت می‌شود که همه از آن خبر داریم اما الان همه ما داریم با این ویروس زندگی

می‌کنیم. حالا یکسری بیشتر و یکسری کمتر در معرض این ویروس قرار دارند. با این حال ممکن است این ویروس تا پاییز وزمستان هم ماندنی باشد اما ما هم باید زندگی کنیم. می‌شود با یکسری راهکارها فوتبال را شروع کرد. واقعاً زندگی یک فرد ورزشی و فوتبالی بدون فوتبال یک چیز بزرگ کم دارد. الان زندگی و کسب‌وکار مافلج شده. پرسپولیسی‌ها معتقدند تیم‌های مدعی از کرونا نمی‌ترسند بلکه از این می‌ترسند که پرسپولیس با پوکر قهرمانی به رکوردی برسد که بعید است تیم دیگری تا سال‌ها بتواند به آن دست یابد.

این هم می‌تواند دلیلی باشد برای مخالفت‌شان. خب برای تیم‌های دیگر سخت است تیمی ۴ سال متوالی قهرمان شود؛ یعنی هضمش برای آنها سخت است؛ پس با اظهارنظرهای متفاوت سنگ‌اندازی می‌کنند. با این حال چه لیگ برگزار شود چه نشود پرسپولیس قهرمان است. اگر بازی‌ها برگزار شود و طبق روال پیش برود که پرسپولیس قهرمان می‌شود، اما اگر تعطیلش هم کنند باید پرسپولیس را قهرمان اعلام کنند. حتی اگر این اختلاف ۱۰ امتیازی هم نبود باید تیم صدرنشین را قهرمان اعلام می‌کردند. در واقع نمی‌توانند خللی در این قهرمانی ایجاد کنند مگر اینکه اتفاق عجیب و غریبی بیفتد. البته در فوتبال ما همیشه اتفاقات عجیب و غریب رخ می‌دهد اما با توجه به هواداران میلیونی پرسپولیس بعید است چنین کاری را انجام بدهند.

بعد از مرگ دلخراش متین قوسی هم خیلی از تیم‌ها اصرار دارند باید فوتبال تعطیل شود.

اول باید به خانواده ایشان و پدر و مادرش تسلیت گفت. امیدوارم خدا به خانواده‌اش صبر بدهد چون غم بزرگی است. اما متأسفانه تا اتفاقی در کشور ما می‌افتد خیلی‌ها می‌خواهند از آن اتفاق به نفع خودشان بهره‌برداری کنند و این در فضای مجازی سریع نشر پیدا می‌کند. من صحبت‌های پدرش را شنیدم. ایشان هم ناراحت بود که از فوت پسرش سوءاستفاده شده. متأسفانه بعضی‌ها می‌خواهند در این اوضاع از آب گل آلود ماهی بگیرند، اما این کار درست نبود. اگر می‌خواهیم لیگ برگزار نشود بهتر است برای مراجع ذی‌ربط گزارش بنویسیم و دلیل‌مان را ارائه کنیم. اینطوری خیلی بهتر است تا اینکه از مرگ یک نوجوان بهره‌برداری کنیم چون این کارها باعث اختلاف و تفرقه بین اهالی فوتبال می‌شود.

امروز (دیروز) سالروز قهرمانی پرسپولیس در لیگ هفتم است. ۱۲ سال گذشت. از حس و حال آن قهرمانی برای‌مان بگو.

فکر می‌کنم آن قهرمانی حداقل پاداشی بود که گرفتیم. خودتان بهتر می‌دانید آن

فصل، سختی و مشکلات زیادی داشتیم و کسر آن ۶ امتیاز فشار و استرس را بیشتر هم کرد، اما واقعاً تیم یکدستی داشتیم. حالا می‌گویند خیلی از نفرات آن تیم با هم اختلاف و مشکل داشتند اما واقعاً یکدست بودیم. آن فصل مهره‌های خوبی به تیم اضافه شده بودند و تیم‌مان خیلی خوب بود. در آن روز هم خدا واقعاً مژدمان را داد و به دل هوادار نگاه کرد. در آن شرایط که ورزشگاه پر از هوادار بود لطف خدا شامل حال‌مان شد. به‌نظرم یک روز فراموش نشدنی بود. من آن شور و اشتیاق را در تک‌تک تماشاگران می‌دیدم و این حرارت به زمین انتقال پیدا کرد و ما هم مزد یکدلی‌مان را گرفتیم.

آقاکریم معمولاً اهل این کارها نیست و از کارهای اینچنینی دوری می‌کند. چه اتفاقی افتاد که روی استیج میکروفن را گرفت و شروع کرد به خواندن سرود قهرمانی؟

بله دقیقاً. فکر می‌کنم آن روز هواداران شور و هیجان فوق‌العاده‌ای ایجاد کرده بودند. در فیلم هم مشخص است خود آقاکریم رفت و میکروفن را گرفت و واقعاً حرکتش دلی بود. کل استادیوم داشت سرود قهرمانی را می‌خواند و موج احساس در ورزشگاه برپا بود. انگار در یک کنسرت صدهزار نفری بودیم و آقاکریم هم که همیشه کارهای غیرقابل پیش‌بینی انجام می‌دهد سورپرایزمان کرد. درویدنوبی که از این جشن منتشر کردی به نکته جالبی اشاره داشتی.

بله، چند روز قبل سپهر این فیلم را منتشر کرد. نمی‌دانم چرا یک لحظه همه ساکت شده بودند و فقط صدای من می‌آمد.

از فضای بعد از آن جشن بگو؛ از رختکن و هتل.

در رختکن که غلغله بود چون فصل سختی داشتیم و حرف و حدیث هم زیاد بود، همه خوشحال بودند. یادم نمی‌آید کدام هتل بودیم اما چند ساعت طول کشید تا با اتوبوس تیم به هتل برسیم چون ترافیک سنگینی بود و هواداران هم با شور و شوق زیاد اسکورت‌مان می‌کردند. روز جشن شیت رضایی و محمدرضا مامانی همراه تیم نبودند.

یادم نیست. فکر نکنم بودند اما جای‌شان خالی بود

چون آنها هم برای تیم زحمت کشیده بودند و در آن قهرمانی سهیم بودند. وقتی پرسپولیس قهرمان شد همه قهرمان شدند؛ از جمله این دوبازیکن.

تو به آقاکریم خیلی نزدیک بودی. از آن روز نکته دیگری از ایشان به یاد نداری؟ نه، چیزی خاطرم نیست، اما آقاکریم واقعاً دوست‌داشتنی است و من از رفتار و اخلاقش لذت می‌برم. یکی از افتخاراتم این بود که کنارش بازی کردم.

تو ۶ فصل در پرسپولیس بازی کردی اما هواداران و رسانه‌ها به‌نوعی آنقدر که باید به تو توجه نکردند. شاید چون خیلی اهل شلوغ‌کاری و شوآف نبودی.

یکی از دلایلش می‌تواند همین باشد. خیلی از دوستانم که از این تیم رفتند خیلی پرطرفداتر هستند اما من نبودم. شاید هم ایراد باشد اما بالاخره زمان همه‌چیز را مشخص می‌کند. من روزهای خوب و بد زیادی در پرسپولیس داشتم اما این را یک ایراد بزرگ برای خودم نمی‌دانم.

خیلی از هواداران پرسپولیس معتقدند تیم سه چهار سال اخیر نسبت به تیمی که در آن چند سال تو در آن حضور داشتی تیم بسیار بهتری است. می‌گویند بازیکنان پرسپولیس در آن سال‌ها متوسط بودند.

ببینید پرسپولیس همیشه سعی داشته بهترین‌ها را در نقل‌وانتقالات جذب کند. سال ۸۶ ما بازیکنان و نفرات خیلی خوبی داشتیم. در سال ۸۷ یعنی فصل دوم آقای قطبی هم تیم‌مان خیلی قوی‌تر شد اما چیزی که مهم بود اینکه ثبات نداشتیم. در پرسپولیس فعلی آقای برانکو حداقل ۴ فصل حضور داشت و در نقل‌وانتقالات بازیکنان خیلی کمی اضافه یا جدا شدند اما در آن سال‌ها این اتفاق نیفتاد. آقای قطبی فصل دوم تمام شده رفت. بعد وینگادا آمد که ایشان هم نتوانست شناختی از تیم پیدا کند و رفت. بعد کرانچار آمد که به نیم‌فصل ترسید جدا شد. بعد آقای دانی آمد که دو سال بود و داشتیم به یک ثباتی دست پیدا می‌کردیم و قهرمان جام حذفی هم شدیم، اما باز مشکلات مدیریتی به‌وجود آمد و اختلاف‌نظرها باعث شد مربی‌مان عوض شود. بعد از آن در سال ۹۰ وقتی آقای استیلی سرمربی شد تیم خیلی خوبی داشتیم اما چیزی که نداشتیم حمایت هواداران بود. روز بازی با ملوان در تهران، یعنی همان هفته اول تیم رفت توی حاشیه و استرس. واقعاً خودم که در آن بازی حاضر بودم استرس داشتم چون توپ از کنار تیر دروازه‌مان رد می‌شد تماشاگران شعار می‌دادند. علی‌رغم تیم خوبی که آن سال داشتیم متأسفانه نتوانستیم نتیجه بگیریم. وقتی آقای برانکو به پرسپولیس آمد هواداران دیگر این اشتباه را تکرار نکردند با اینکه آقای برانکو در هفته‌های اول حضورشان نتایج خوبی نگرفتند. با این حال همین حمایت باعث شد پرسپولیس در آن فصل با تفاضل گل دوم شود و به‌نوعی روند روبه رشد حمایت‌ها از آن مقطع شروع شد. از طرفی شما ببینید از سال ۹۱ به بعد چقدر امکانات باشگاه تغییر کرده. شما یادتان می‌آید ما برای تمرین هر روز باید به یک زمین می‌رفتیم اما از آن سال به بعد تیم، ورزشگاه درفشی‌فر را در اختیار داشت و الان هم که سه چهار سال است ورزشگاه کاظمی را در اختیار گرفته‌اند و امکانات بسیار خوبی دارند. از سوی دیگر بازیکنان پرسپولیس در فصول اخیر همیشه کنار هم بوده‌اند و با هم جفت شده‌اند. آقافیروز همیشه می‌گفت بازیکنان باید با هم جفت شوند. الان ببینید مربی پرسپولیس احتیاج به تغییر زیادی در ترکیب تیمش ندارد و بایکی دو جایه‌جایی کار می‌کند در حالی که سال‌هایی که ما بودیم هر فصل در نقل‌وانتقالات حداقل ۱۰ بازیکن جدید به تیم اضافه می‌شدند. پرسپولیس هم همیشه دوست داشت بهترین‌ها را جذب کند، به همین خاطر بهترین بازیکنان تیم‌های دیگر را می‌آوردند، اما بعضاً این نفرات در پرسپولیس جواب نمی‌دادند و نمی‌توانستند کارآیی لازم را داشته باشند. با این حال الان همه خوشحالیم که این ثبات برای پرسپولیس اتفاق افتاده. من فکر می‌کنم جفت شدن مهره‌ها خیلی توانسته کمک کند ضمن اینکه مهم‌ترین چیز این است که هواداران در روزهایی که تیم بد بازی می‌کند هم انتقاد نمی‌کنند.